

Furiya Miyako

Szomorú értesítés érkezett Japánból, fehér borítékban, fehér mintás levélkártyán.

Kedves Prof. Szőnyi Erzsébet

köszönöm szépen a csodálatos kártyát.

Sajnálattal kell értesítenem téged, hogy anyám Miyako meghalt tavaly December 16-án.

Nagyon hálás vagyok neked, hogy sokat tanítottál anyámnak.

Ánni jót kívánok.

Sok szeretettel,

Furiya Noe

Már az is szíven ütött, hogy Miyako lányának neve állt feladóként, de a tartalma méginkább érthetetlen volt: Miyako meghalt? Hihetetlen! Szinte része volt magyar életünknek, olyan gyakran járt itt, hozta kórusát, a Kodály kórust. Sok munkássága a magyar kultúra terén a közelmúltban meghozta számára

Kormányunk kitüntetését: A Magyar Kutúráért díjat. PRO CULTURA HUNGARICA

De nemcsak őt láttuk körünkben, hanem hazájába hívott magához és kórusához magyar karvezetőt, *Ugrin Gábor* közel hússzor járt nálunk. Bartók női karait hibátlan magyar kiejtéssel vették lemezre, s adták elő itt nálunk, fejből. Miyako mellett, hogy kitűnő karvezető,

Szőnyi Erzsébet,
Furiya Miyako,
Kodály Zoltánné,

2012. szeptember
27-én, a kitüntetés
alkalmával, a
Kodály Zoltán
Emlékmúzeumban

művészi színvonalon zongorázott! Egyszer ebben a szerepében a debreceni Bárdos Szimpóziumon is hallhattuk.

Derűs mosolyát, repkedő, boldog ügyszeretetét, igyekeését, hogy mindenből a legjobbat hozza ki, sosem fogjuk elfelejteni. Meghatóan kedves magyar beszédét sem.

Különös barátság és tisztelet fűzte *Kurtág György*höz is, akinek műveit nem egyszer szólaltatta meg.

Bartók és Kodály kórusműveinek magyar nyelvű, kitűnő megszólaltatásai örökre emlékezetes marad számunkra. Halálának időpontja éppen Kodály Zoltán születésnapjára esett. Miután egy keleti embernek nehéz az életkorát megállapítani, úgy vélem, aki csak ismerte derűs, fiatalos külsejét, negyvenesnek gondolhatta. Értesülésem szerint 2018 őszén ünnepelték 75. születésnapját.

*„Elment a madárka
üres a kalitka”*

(Bartók)

Szőnyi Erzsébet

A Győri Zeneiskola búcsúja dr. Nagy Miklóstól

**A Győri Liszt Ferenc Zeneiskola – Alapfokú Művészeti Iskola
hangversenytermében tartották a megemlékezést**

2019 január 16-án

*„Az igazságot keresni,
a szépséget szeretni,
jót akarni, és a legjobbat tenni
– ez az, amire hivatott az ember!”*

(Mendelssohn B. Felix)

Dr. Nagy Miklós, 1958 és 1969 között igazgatta a Liszt Ferenc Zeneiskolát. Alig 30 évesen, Győr-Sopron megye ének-zene szakfelügyeletét is végezve érkezett és nagy örömmel, hatalmas lelkesedéssel kezdett a munkához. Elsőrendű feladatának a zenehallgató közönség nevelését tekintette. Felismerte, hogy az akkor már jelentős ütemben fejlődő Győr kulturális életében kulcsfontosságú lesz a zenei nevelés. A zeneiskolába vonzott gyermekek lesznek a jövő zeneértői, és zeneművelő felnőttei.

A szép tervekhez szükséges feltételek megteremtésén fáradozott. Vezetése alatt költözött át az iskola véglegesen a Czuczor utcából a Liszt Ferenc utcába. A kényelmetlen átalakítások 1965-ben fejeződtek be: az árkádos folyosók üvegablakokat kaptak, 21 tanterem és díszterem tette otthonossá a zeneoktatást, és bővült a hangszerpark is.

Irányítása alatt jó kollektíva kovácsolódott össze, amely partner volt az akkor zajló zeneiskolai tantervi reform végrehajtásában. (Az országos zeneiskolai rendtartás kidolgozásában Nagy Miklós komoly részt vállalt.) Megújult az iskolaszervezet az Igazgató Tanács létrejöttével, új házirend készült, bevezették a tanári munkanaplókat, a tanulói ellenőrző könyveket. A szakmai munka terén is a megújulást szorgalmazta. Az iskola hagyományos (zongora, hegedű, ének, gordonka) tanszakai mellé újak zárkóztak fel. Beindult a klarinét, gitár és rézfúvós oktatás. A mai napig élő vizsgarendszer is ekkor alakult ki. Szívügyének tekintette az együttműködést, elősegítette a kamarazene oktatás bevezetését.

Miklós bácsi álmanak megfelelően olyan népszerű lett a zeneoktatás ekkoriban Győrben és a környező településeken, hogy úttörő kezdeményezésére két vidéki fiókiskola is nyílt: Kapuváron és Csornán.

A zenei nevelést az iskola falain kívül is fontosnak tartotta a zenei ismeretterjesztő mozgalom beindításával. Az Ifjú Zenebarátok Köre azzal a céllal alakult, hogy a gyermekek zeneirodalmi és esztétikai műveltségét fejlessze.

A révkomáromi zeneiskolával felvett szakmai kapcsolat révén, létrehozta az első külföldi együttműködést is.

Miklós bácsi igazi hagyományteremtő volt, és fáradhatatlan a zenei rendezvények szervezésében. Nevéhez fűződik az Ifjú Muzsikuskok Fesztiválja versenysorozat elindítása. A nemes cél azóta is töretlen: neves szakmai zsűri előtt megmutatni a tehetségeket, szakmai tapasztalatcserét teremteni a zenetanárok számára. A Liszt Ferenc Zeneiskola 1968 óta szeretettel és nagy odaadással ápolja a regionálissá nőtt versenyeket is.

Ugyanebben az évben Miklós bácsi kezdeményezésére valósult meg az első Országos Zenei Nevelési Konferencia. A nagyszabású vállalkozás célja az volt, hogy összefoglalja a zenei nevelés addigi eredményeit, találkozási és továbbképzési lehetőséget teremtsen a zenepedagógusok számára. Foglalkozott a zeneoktatás módszertani kérdéseinek rendszerezésével, valamint ismertté tette Győr város zenei életét ország-világ előtt. A megkezdett munka sikerét jelzi, hogy a konferenciák napjainkig folytatódnak.

A Liszt Ferenc Zeneiskola élén eltöltött bő tíz esztendő Miklós bácsi „a férfikor rendkívül aktív periódusának, küzdelmes szakaszának” tekintette. Tanított, alkotott, szervezett, és tanult is egyben. A közművelődési és a zenei élet minden ágában ott volt, és valami újat hozott létre. Muzsikusként, zenei alkotások létrehozójaként is tisztelhetjük. Élete mottóját

Csodaforrás című gyermekoperájának egyik áriájában fogalmazta meg: „Annyit ér csak minden ember, amennyit munkával megteremt.”

Igazgatása utolsó két évében elvállalta a Zeneművészeti Szakközépiskola vezetését is, azzal a feltétellel, hogy a zeneiskola irányítása is a feladata maradhat. Később, amikor a városi művelődési osztály élére került, akkor sem szakadt el a zeneiskolától. Gondja volt az iskola épületének fejlesztésére, ügyeinek támogatására.

Végig járva a tanári pálya minden lépcsőjét, a Győri Tanítóképzőben folytatta és teljesítette be tanári, és tudományos munkásságát.

Az utolsó időkgig nyomon követte rendezvényeinket, együtt örült velünk sikereinknek. Szerette a zeneiskolát tiszta szívéből!

Mi is hálával gondolunk Rá, emlékét megőrizzük.

Szakács Erika

Szeretett családjának – felesége, lányai, unokái és dédunokái – valamint sok régi kolléga, zenetanár, egykori munkatársak, régi tanítványok jelenlétében hangzott el a Zeneiskola igazgatójának ünnepi megemlékezése.

Ezt követte szép összeállítású Emlékhangverseny a Liszt Ferenc Zeneiskola – Alapfokú Művészeti Iskola tanárainak közreműködésével.

MŰSOR

A hangversenyt *Bujdosó Nóra* tanárnő vezette

Henry Purcell, Ground: gitár – Molnár Levente

J. S. Bach, G-dúr Allemande: marimba – Simon Bence

Franz Schubert, Szerenád: szárnykürt – Stepper Tibor
zongorakísérő – Domszi Géza

Franz Schubert, Ave Maria: trombita – Stepper Tibor
zongorakísérő – Domszi Géza

Népzenei válogatás: ének – Pataki Anna
gitár – Molnár Levente
hegedű – Németh Csaba

Jules Massenet, Thais Meditáció: hegedű – Németh Csaba
zongorakísérő – Almann Gergő

Az előadók szívből jövő játéka bensőséges hangulatot árasztott ami méltó volt Nagy Miklós egyéniségének, munkásságának, gazdag életpályájának bemutatásához, ezzel maradandó emléket állítva a jövő generáció számára.

szerk.